

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH
NACZELNE DOWÓDZTWO W.X.P.
(SZTAB GENERALNY)

8815 J₂

Warszawa, dn. 5.IX. 1920 r.

Oddział II Informacyjny

N° 22218 III. Inf. I. F.

Do

Adjutantury Generalnej

Przedkładam przy niniejszym do wiadomości artykuł p.t.

"Ogólne perspektywy szefostwa" umieszczony w "Izwiestjach" z dn. 17.VIII.22 r.

ADJUTANTURA GENERALNA
NACZELNEGO WODZA
L. G. 8815 J₂
Wpłynęło dn. 13.IX 1920 roku
Wyszło dn. - 1920 roku
Załączników

SZEF WYDZIAŁU ORGANIZACYJNEGO

SOKOŁOWSKI

m a j o r

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

OGÓLNE PERSPEKTYWY SZEFOSTWA

(Wywiad z pomocnikiem komisarza Sztabu R.W.S.R.
tow. Orlińskim).

"Izwestja" z dn. 17. VIII. 22 r.

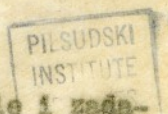
Niedawno przy Radzie Wojskowo-Rewolucyjnej zorganizowano komisję dla uregulowania szeregu spraw związanych z prowadzeniem szefostwa w Armii czerwonej. Obecnie komisja zakonczyła swe prace, zreasumowała doświadczenie przeszłości i na tej podstawie opracowała szereg metod i środków w tej dziedzinie. W wywiadzie z naszym współpracownikiem przewodniczący komisji szefostwa, pomocnik komisarza sztabu R.W.S.R. tow. Orliński powiedział:

-Szefostwo, jako forma łączności między Armią czerwoną, Flotą a masami pracującymi Sowieckiej Republiki, jako forma materialnego poparcia armii robotniczo-właścicielskiej Armii czerwonej przez sowieckie organizacje proletariackie w chwili obecnej osiągnęło wysoki stopień rozwoju. Jednak, będąc w istocie swej, dobrowolnym wypowiedzeniem inicjatywy poszczególnych organizacji i instytucji, szefostwo Armii czerwonej, wykazawszy swą żywotność wciąż jednak wymaga uregulowania swej organizacji. Okoliczność ta wywołała konieczność zorganizowania naszej komisji.

Komisja opracowała obszerny materiał otrzymany z placówek, zapoznała się z prasą częściowo poświęconą szefostwu, ogarnęła w przybliżeniu w cyfrach rezultaty osiągnięte przez szefostwo i opracowała projekt ustawy i instrukcji, jak również formy sprawozdania statystycznego.

Opracowana ustawa głosi, któ kto może objąć stanowisko szefa, jakie są cele i zadania szefostwa, określa formy wzajemnych stosunków z podkomendnymi oddziałami, formalności przy mianowaniu i zwalnianiu szefów, a najgłówniejsze - określanie i rozstrzygnięcie spraw o formach pomocy niesionej przez szefów na podstawach racjonalnego wydatkowania środków i sum szefostwa.

Pomoc szefostwa winna realizować na równomiernych podstawach dwa zadania:

łącność ideową i pomoc materialną. Następnie ustanawia się, jako prawidło ogólne, że każdy oddział ma prawo do jednego szefa, wyjąwszy bardzo rzadkie związki wojskowe, których szef równocześnie jest szefem podkomendnych oddziałów tego związku, niezależnie od tego czy części składowe danej jednostki wojskowej posiadają poszczególnych szefów.

Ustawa daje szereg wskazówek w tym kierunku, aby równorzędnie z uroczystym uchwaleniem łącności między szefem i jednostką wojskową były stwarzane organy wykonawcze dla zrealizowania zadań szefów (komitety i trójki). Zwłaszcza podkreśla się konieczność wprowadzenia szefostwa w planowe ramki na podstawach zestawienia środków szefostwa i potrzeb podkomendnych oddziałów. W pierwszym rzędzie należy zaspokajać potrzeby aprowizacyjne, opałowe, remonty i umundurowanie, a następnie potrzeby polityczno-oświatowe, zwłaszcza zwraca się uwagę szefów na wzmocnienie prasy wojskowej i wydawnictw wojskowych. Pomoc polityczno-oświatowa prowadzona być powinna zgodnie z zadaniami określonymi przez czynniki polityczne.

Jako ogólne i podstawowe zasady ustanawia się, że szefostwo czerwone powinno w działalności swej dążyć do zrealizowania idei złączenia proletarjackiej armii czerwonej i wychowania żołnierza armii czerwonej i marynarki na świadomego obywatela i bojownika socjalizmu.

"Czy dały się zauważyć w poprzedniej działalności szefostwa jakoweś braki i usterki?"

- Z jednej strony dość często zjawia się jednostronnie materialny pogląd na szefostwo. Z drugiej strony trzeba było śledzić ściślej deklaracyjny i uroczysty charakter szefostwa. Wadliwością ustroju szefostwa są wypadki wskutek niewspółmierności między ekonomicznymi warunkami szefostwa i liczebnością oddziałów podkomendnych. Wreszcie zaznaczyć należy jako brak, niekiedy mający i dobre strony, - różnorodność form pomocy, wskutek czego powstaje krańcowa niewspółmierność wśród oddziałów różnorodnych.

"Jakieś wyjście z tej sytuacji.

Jakiegokolwiek czysto administracyjne uregulowanie spraw z góry stałoby się najzupełniej niedopuszczalne przy całej jego zewnętrznej celowości, gdyż oznaczałoby to

zdesorg nizowanie szefostwa, jako dobrowolnej opieki proletariatu nad armia czerwoną, Moskiewska i Piotrogrodzka gubernaja w tym względzie wglazaly prawidlową drogę szkieletu organizacji dobrowolnych zwiazków szefów w stali niejakiego i nawet gubernajalnej, drogą wyborów na ogólnych zbraniach szefów i przedstawicieli oddziałów biur wykonawczych, regulujących pracę w bliskim kontakcie z sekcjami naliczenia pomocy armii czerwonej przy komitetach wykonawczych. Droga ta możliwa jest nawet dla utworzenia kierowniczych organizacji ochotniczych, posiadających inicjatywę pomocogólnych szefów.

-W takich warunkach pracy najzupełniej wykluczona jest możliwość tego rodzaju szkieletu "niezależności", jakie gotuje nam gubernajalny wołyński komitet wykonawczy 45 dywizji armii czerwonej - mówi tow. Orliński, pokazując książkę do notatek składającą się z do połowy napisanych kłopotów, na których już nic więcej napisać nie można.

Tow. Orliński utrzymuje, że w związku z reorganizacją armii czerwonej niezbędne jest wprowadzenie zmiany w przydziałach szefów przy współdziałaniu związków szefostwa.

-Szefostwo - konczy tow. Orliński - wstępuje na tory normalne. Wszystkie oddziały armii z małymi wyjątkami posiadają szefów; większość szefów zdaje sobie sprawę ze swych obowiązków, istniejące usterek i wadliwość prowadzonej pracy stopniowo zanika i powiedzieć można z zupełnym przekonaniem, że z chwilą wprowadzenia nowego planu prowadzenia armii pomocy i opieki proletariatu nad oddziałami, wojskami, instytucjami armii i floty czerwonej, stanie się najważniejszym czynnikiem w zakresie wzmacnienia armii czerwonej i potęgą, jako związek armii czerwonej, potężnym orężem łączącym armię z szerokimi warstwami robotniczo-rolniczymi w Rosji sow.

Powszechnie nauce i szefostwo

W

Tow. Kokołow liście do redakcji naszej gazety porusza sprawę szefostwa nad organami powszechnego nauce. W liście tym tow. Kokołow wyraża myśl, że organy powszechnego nauce, przygotowujące przedchorony, którzy stanowią rezerwę czerwonej armii, mają prawo swierzeństwa, i prosi kategorycznie o wyjaśnienia w tej sprawie.

w tej sprawie

Współpracownik nasz zainterpolował przewodniczącego komisji szefów Rewolucyjnej Rady Wojskowej Republiki tow. Orlińskiego.

W zrozumieniu całej wagi jaką mają organy powszechnego nauce i nie należy zapominać, że ich zadaniem, tow. Orliński znajduje jednak, iż przedewszystkiem szefostwo winno roztaczać swą pieczę nad oddziałami wojskowymi. Szkielet czerwony musi być od siebie sam

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES

1 rodzin.

Przedpoborowi pozostając w środowisku rodzinnym w większości wypadków mają więcej
wygod niżeli czerwonoarmieci. W stosunku do powszechnego nauczania należy przeprowadzić przez
moralne zwierzchnictwo. Szef powszechnego nauczania w pierwszym rzędzie pilnie się troszczyć
o prace polityczno-oświatowe wśród przedpoborowych. W każdym zaś razie zagadnienie o pieczy
szefostwa nad czynnikami powszechnego nauczania podjąć można po zakończeniu przeprowadzenia
szefostwa w oddziałach frontowych armji czerwonej.
